

Universitat
de les Illes Balears

40 anys Llei de normalització lingüística

L'LNL en síntesi: principis, drets i línies d'actuació

L'LNL de 1986 desplega el règim d'oficialitat lingüística establert per la Constitució i l'Estatut d'autonomia. El català, llengua pròpia de les Illes Balears, i el castellà són llengües oficials, i tots els ciutadans tenen dret a conèixer-les i a usar-les.

La llei reconeix que el català, com a llengua pròpia i històricament minoritzada, necessita mesures específiques de protecció i de foment. Per això, impulsa un procés de normalització lingüística orientat a assolir una situació d'igualtat efectiva entre les llengües.

Dia de la firma de la Llei.
Des de l'esquerra: el batle de Palma, Ramon Aguiló; el president del Govern, Gabriel Cañellas, i el president del Consell de Mallorca, Joan Verger, i d'Eivissa-Formentera, Antoni Marí i Calbet.
Al fons, la directora general, Aina Moll. R.L.

A partir d'aquests principis, l'LNL estableix línies d'actuació en diversos àmbits.

Ús oficial i administració pública

El català és llengua d'ús normal de totes les administracions de les Illes Balears. La llei en regula l'ús en els documents administratius, les actuacions públiques, la retolació i la comunicació institucional. També estableix que els ciutadans tenen dret a ser atesos en català i impulsa la capacitació lingüística del personal al servei de l'Administració.

Ensenyament

El català és llengua oficial en tots els nivells educatius i es promou com a llengua vehicular de l'ensenyament. La llei garanteix el dret de l'alumnat a rebre la primera ensenyança en la seva llengua i fixa com a objectiu que tot l'alumnat hagi assolit una competència plena en català i castellà en finalitzar l'ensenyament obligatori.

Mitjans de comunicació

L'LNL impulsa la presència del català en els mitjans de comunicació i promou la creació d'una oferta mediàtica pròpia. L'objectiu és reforçar l'ús social de la llengua i garantir-ne la visibilitat en l'espai públic.

Toponímia i imatge pública

La llei estableix que els topònims tenen com a única forma oficial la catalana i regula la retolació i la presència de la llengua en l'espai públic, amb la voluntat de normalitzar-ne l'ús visible i institucional.

Activitat socioeconòmica i drets dels consumidors

L'LNL també incideix en l'àmbit privat, promovent l'ús del català en les relacions comercials, empresarials i professionals. Tot i que, a través d'un desenvolupament posterior, es va introduir el principi de disponibilitat lingüística en l'àmbit comercial, aquesta regulació, en l'actualitat, no s'ha mantingut.

Funció normalitzadora dels poders públics

La llei atribueix als poders públics un paper actiu en la normalització lingüística: han de promoure l'ús del català, fomentar-ne el coneixement, impulsar-ne la presència en tots els àmbits i generar consciència social sobre la seva importància.

En conjunt, l'LNL configura un model que combina el reconeixement dels drets lingüístics amb el mandat d'impulsar polítiques actives de promoció del català. Aquest marc general és el que, a partir de final dels anys vuitanta, es desplega mitjançant lleis, decrets i polítiques públiques en àmbits clau com l'educació, la funció pública i els mitjans de comunicació.